

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Jeg skal først og fremmest bringe en Tak for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget i dette høje Ting.

Dernæst skal jeg gøre en Bemærkning, som maaske falder en lille Smule udenfor det, som ligger for her. Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) berørte Spørgsmaalet om Løbælterne. Jeg for mit personlige Vedkommende er overordentlig varmt stemt for disses Ophævelse, idet jeg tror, at de alle Dage have været og endnu den Dag i Dag ere en Ulykke. Men der er netop fra Organisationerne udtalt meget stærke Tvivl herom, og hvis det ærede Medlem gik til disse Organisationer, vilde han maaske netop i dette Øjeblik faa et Svar i modsat Retning.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) bemærkede i sine ellers saa velvillige Udtalelser, at han kunde ønske, at Folk, der slet ikke benyttede Kredit eller dog kun en Kredit paa indtil 500 Kr., skulde være fritagne for Bogføringspligt. Dette vilde jeg betragte som en ganske overordentlig stor Ulykke, og jeg kan fra min tidligere Praksis nævne et Eksempel, som saa overordentlig stærkt illustrerer, hvad Bogføring betyder, at jeg ikke kan nægte mig den Fornøjelse at fremføre det. Vi stod i sin Tid i Forretningsforbindelse med et gammelt Firma i en Provinsby; det havde bestaaet i noget over 50 Aar, saa vidt jeg erindrer. For et halvt Hundrede Aar siden var det overordentlig velanset i økonomisk Henseende, og det benyttede paa den Tid ikke nogen som helst Kredit. For et Par Aar siden skulde jeg forhandle om en Forretning med det, og jeg stillede da den Betingelse, at jeg vilde have Lov til at se dets Bøger. Derved kom jeg paa det rene med, at det slet ikke førte ordentligt Bogholderi, og da vi saa endelig skulde have Stillingen rigtig gjort op, viste det sig, at medens Firmaet tidligere havde haft et Overskud af godt og vel 50,000 Kr., var det nu sunket ned paa et Underskud af 30—40,000 Kr. Dette Resultat var i en ganske væsentlig Grad fremkommet derved, at Firmaet ikke havde ført et ordentligt Bogholderi. Derved var lidt efter lidt Kapitalen sunket ned, og Firmaet var kommet i dette Uføre. Dersom vedkommende Mand fra Begyndelsen, fra den Tid, da han var solvent, havde ført et Bogholderi, vilde han ganske sikkert aldrig være kommen i denne Forlegenhed.

Overfor det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) vil jeg bemærke,

at Bedrageri kan man naturligvis aldrig værge sig mod, saa kunne vi gøre, hvad vi ville. Den største Fare for alt Forretningssamkvem er selvfølgelig Bedrageri. Men det er jo klart, at ved ikke at føre Bøger kommer man lettere ind paa den brede Vej, som i Begyndelsen er saa let tilgængelig; fra først af haaber man at kunne klare sig videre og videre, men efterhaanden sidder man fast, og saa gaar det galt.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) omtalte ligeledes § 2, 3die Stykke, og mente, at det, der der kræves fremstillet i Bøgerne, ikke kan fremstilles i de 3 Bøger, Kassebog, Hovedbog og Statusbog. Jo, det kan dejligt gøres med de Bøger. Det hedder i det nævnte Stykke: „Det paahviler endvidere enhver forretningsdrivende, jfr. § 1, 1ste Stykke — under fornødent Hensyn til Forrettningens Omfang og Beskaffenhed — at føre et saadant Bogholderi, at deraf klart fremgaar Forrettningens Gang, Kreditorer og Debitorer med Størrelsen af de paagældende Tilgodehavender, Driftsomkostninger, privat Forbrug af Penge og af Varer”. Dette vil jo fremgaa af Kassebog og Hovedbog, det er der ikke det allerringeste i Vejen for, og hvad dernæst „Kautions- og dermed beslægtede Forpligtelser” angaar, da bør disse opføres som en Anmærkning i Statusbogen. Det kan altsaa dejligt lade sig gøre med de 3 Bøger, naar det da ikke er en stor Forretning. Hvis vi komme til de store Forretninger, til Bankerne eller lignende, bliver Sagen jo en helt anden, men i en lille Forretning vil man kunne klare sig med de Bøger, der her foreslaas.

For at komme lidt bort fra det egentlig praktiske og en lille Smule ind paa Teorien, vil jeg dog gerne henvise det ærede Medlem, der rejste Spørgsmaalet om „Ordener” og „Uordener”, til Straffelovens § 262, der netop lyder saaledes: „Har Fallenten gjort sig skyldig i grove Uordener i Henseende til Førelsen af sine Handelsbøger” o. s. v. Det er altsaa et direkte Citat af Straffeloven, der her er benyttet. Jeg maa dog værge mit Ministerium mod Beskyldning for, at dette Udtryk skulde være sprogligt forkert.

Jeg takker, som sagt, for den venlige Modtagelse af Lovforslaget og haaber, det maa kunne faa en nogenlunde hurtig Behandling i det Udvalg, som formentlig nedsættes.

Stilling: Jeg erkender, at i det Eksempel, som den højtærede Minister nu fremførte, var det meget uheldigt, at vedkom-